

da se bo ravno ta dan t. j. 10. avgusta v Magnani na Laškem, kjer počiva sv. Filumena, na njenem oltarju sv. meša služila za srečen konec našega podvzetja, zakaj veliko delo je to, ker ne pripravlja se hiša za človeka, ampak za Boga samega. — »Blaženi, ki bodo Tebe zidali, Jeruzalem mesto Božje!« — Tako je zaklical pobožni Tobija, ko je v čudoviti krasoti in bliščobi v duhu gledal spet sezidano Jeruzalemsko mesto in njegov tempelj. Nam sicer pribodnjost cerkve Matere Milosti ni odkrita, vendar smemo zaupati, da bode preblazena devica Marija, Mati Milosti, velike milosti delila posebno tistim, naj so se živi ali že pokojni, ki so s svojo pobožno molitvijo in milodari pripomogli, da se njena cerkev srečno dokonča. Daj mili Bog, da bi se preošeke besede pobožnega Tobija nad vsemi našimi dobrotniki izpolnile in bi mi smeli zaklicati: Blaženi bodo, ki bodo Tebe zidali, cerkev Matere Milosti v Mariboru!

Vse po Mariji! Vse z Marijo!

Vse v Mariji! Vse za Marijo!

Boldogasszony na Ogerskem, 2. avg. 1893.

P. Kalist Heric iz reda sv. Frančiška.

Gospodarske stvari.

Pomanjkanju krme, kako se opomore?

Dandanes je pač že malo gospodarjev, ki bi se ne pritoževali, da pomanjkuje krme. Vsak se že boji zime in prve spomladi v svesti, da ne bo izhajal za svojo živino. Moral si bo krme še le tedaj dokupiti, kadar mu je zmanjka, ali par glav iz hleva oddati, če noče, da bi žival stradala in se preveč poslabšala. A ne kaže ni eno, ni drugo. Brž ko je pomanjkanja krme pred pragom, poskoči hitro cena, če se hočeš z njo preskrbeti. Da bi se hlev zavoljo pomanjkanja krme spraznil, to tudi ne kaže in tega tudi ne bo treba, če gospodar o pravem času pomisli na zimo. Ni ne brez najmanjše važnosti vprašanje, kako bi se prišlo v okom takim in enakim zadregam. Če pa kmetovalec le malo pomisli, uvidel bo, da se že da krma o pravem času in v obili meri pripraviti. Posebno letos, ko se kaže, da bo slaba s krmo, naj bi se ravnal vsak gospodar po znanih načelih, za katera pa se le tako redko mara:

1. Štedi s krmo vedno in povsod.
2. Štedi posebno krmo za zimo ter polagaj, dokler mogoče, z zelenjem in pazi, da se ti dobro ohrani.
3. Preskrbi se s krmo, dokler še cena ni previsoka.

Pred vsem drugim važno je prvo načelo za gospodarje vsake vrste. A s krmo štediti ni živini krmo pritrjavati. Kdor le na to pazi, da se kar nič od krme ne pogubi in sicer brez haska na ta ali oni način, bode pritržil, da tudi manje krme pametno in pazljivo porabljenega toliko izda, kakor večji kupi, ako se ni pazljivo polagalo, ampak se krma raztrosila po hlevu in na potu iz polja.

Pa čemu bi to kmetovalcu razlagal, da naj pri krmljenju pazi tudi na najmanjše stvari? Ker je že navada taka, da se nabašejo jasli, da so zvrhane, seveda dokler je zelene krme v obili meri. Kaj pa bo s krmo? Nekaj je bode seveda živina spravila, precejšnji del pa je bode po tleh raztrošene, ki pride seveda takoj med steljo in v gnoj, ne da bi se prej prišla v želodec živalij in ji kaj koristila. A tudi v jaslih ostane veliko krme, ki se tudi ne porabi, kakor bi se imela. Hlapec ali dekla ne čaka dolgo, ampak pomeče še to krmo živini pod nogo. Ali pa ni to največja potrata! To so le malen-

kosti, bo ta ali oni porekel; a to niso malenkosti. Ko bi kmet malo premislil ali preračunal, koliko izvrstne krme se v celem času krmljenja z zelenjem na ta način potratil, bi se pač začudil.

Pa tudi s premlado travo ali deteljo krmiti je ne-spametno, ker se take klaje veliko več porabi, kakor če je dorasla. Mleka ne bo v večji meri, ne boljše kakovosti, če mlado krmo polagaš. Najboljše seveda kmet stori, če prideva zeleni krmi nekaj slame. S tem prihrani si precej sena ali detelje za suho, a mleko ne trpi nobene škode radi pridejane rezanice. Lahko rečeno, težje storjeno! Hlapec in dekla bi le rajši krmila samo zeleno travo in deteljo, kakor se prinese iz njive. Že to ni prav, če se detelja ali celo dolga trava cela namaši v jasje, ker jo živina, otepajoč se za muhami, tem ložje raznaša. Pa gospodar mora skrbeti, da mu družina ne potratil preveč klaje. Zatrti naj se torej poslom, da ne štedijo preveč slame za zimo, temveč da jo pridno med zelenje mešajo.

Opomniti je tudi, da slama nikakor ni najboljša stelja, ker se le slab gnoj dobi; več je torej hasna, če se živini polaga.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 4. avgusta v Šentilji pri Gradiču; pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Dne 5. avgusta v Loki, na Ptujci. Dne 7. avgusta pri Novi cerkvi. Dne 10. avgusta v Celji, v Lučanah, v Podčetrtku, pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Radgoni in v Slov. Gradci.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dijaška kuhinja.) Za ponedeljek, dne 17. julija t. l. bil je sklican občni zbor dijaške kuhinje v čitalnične prostore. Prišlo je pa premalo udov in zato se je moral napovedani občni zbor na osem dni pozneje, t. j. na pretečeni ponedeljek sklicati. Pa tudi takrat se ni posebno veliko prijateljev zbralo. Zanimivemu poročilu g. predsednika povzamemo, da je društvo hranilo 46 dijakov — četvero iz c. kr. učiteljskega — druge iz c. kr. gimnazije. Devet jih je hodilo obedovat vsaki dan, dva po eden, šest po dva, ostali pa po tri ali več dni, tako, da je bila miza dijaške kuhinje vsaki dan povprek za 25 dijakov pokrita. Izdalo je društvo 916 gl. 23 kr. in še ostaja za prvo nujno silo 45 gl. 39 kr. V kratkih potezah na to g. predsednik slika budo marsikaterega vrlega, pridnega, nadarjenega mladeniča, ki bi zaslužil izdatno podporo od dijaške kuhinje. Zato je prošeni vsak rodoljub in vsak, kdor ljubi našo mladino, naj položi svoj dar, veliki ali mali, na mizo »dijaške kuhinje« — sprejeli bomo pa s hvaležnim sreem vse, s čemer zamoremo stradajoči mladini pomagati — denar, žito, krompir, maslo itd. — Le vrlo donašajte, rodoljubni Slovenci in vse bomo obrnili v prid naše mladine! Pri sledeči volitvi bili so voljeni v odbor gg. kanonik dr. Križanič, kanonik dr. Pajek, ravnatelj in profesor bogoslovja, dr. Mlakar, magister Feliks Ferk, dvetnik dr. Jernej Glančnik, knezoškofijski tajnik Majcen in stolni kaplan Kavčič. Odbor si je na to izvolil g. kanonika dr. Križaniča zopet svojim predsednikom, g. magistrata Feliksa Ferka, podpredsednikom, g. ravnatelja in prof. dr. Mlakarja, denarničarjem in g. Majcena, tajnikom.

Iz Čadrama. (Prošnja.) Kakor je že mnogim znano, ustanovili smo v Čadramu »bralno in gospodarsko društvo«, »Sloga« po imenu. Pravila povzeta so iz pravil društva »Kmetovalec« v Gotovljah, katera nam je na našo prošnjo društvo poslalo. Bodi mu na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala! Zato imamo tudi

mi namen, enako »Kmetovalcu« v Gotovljah, pospeševati umno kmetijstvo s podučljivimi govori in pa zlasti z branjem podučljivih knjig in časnikov. In kdo izmed izobraženih ljudi si upa trditi, da dandanes kaj takega ni potreba, saj je že tudi »Slov. Gospodar« letos večkrat priporočal »bralna društva«? In vendar se nahaja tukaj v naši okolici mnogo takih prijateljev, kateri imajo naše društvo čisto za nepotrebno, samo zato, da bi denar iz tega kraja na tuje pošiljali. In ker jih je več, ki takim besedam verjamejo, zato je več takih, ki so poprej k društvu pristopiti obljubili, sedaj pa čakajo, da bi jim društvu že naprej sadu prineslo, potem bi ga še le podpirali. Da pa kljubu tem slabim razmeram društvo vendar napreduje, predrzujemo se prositi vse bližnje in dalnje rodoljube, ako bi se našli med njimi dobrotniki, ki bi hoteli naše mlado društvo na kakoršen koli način podpirati, da bi zamoglo ono svoj namen izpolnjevati. Morda ima kdo zbranih starih časopisov ali starejih knjig, takih, ki bi se bile za rabo; za take, ki jih še niso brali, so kakor bi bile nove. Morda se najde dobrotnik, ki bi nam jih hotel podariti ali vsaj po nizki ceni prodati, da se naša društvena knjižnica kmalo napolni s podučljivim berilom, da se bomo imeli iz česa učiti. Tako nam ne bodo mogli neprijatelji oporekati, da samo denar pobiramo, družega pa nič ne storimo. Zato ponovimo še enkrat svojo prošnjo do vseh naših prijateljev in jim obljubimo vse darove hvaležno v listih objaviti.

Odbor društva »Sloga«.

Iz Maribora. (Pismo iz Amerike.) Peljali smo se po vodi 22 dnij in 22 nočij. Ko pridemo na Sanktos, tam smo ležali skoz noč, drugi dan ob 4. uri sedemo na železnico in se peljamo pet ur do Sant-Paula. Ko smo se peljali od Sanktosa, se je pasla zivina na pašniki, nekatero se je paslo, nekatero cerkavalo pa največje cerknjenih ležalo: krave, voli, konji in mule. Brazilija živine ne redi, ko je nezdrava luft in giftna zemlja. Bolen sem gratal na šifi, pa sem se zdaj bolen, tri tedne sem že bolen, če ne dalje, me boli glava, zelodec, noge, vsi glidi me bolijo; kaj snem, vse izvržem. Medel sem že tako, da ni druga ko kost in koža, da od same medlosti delati ne morem. Zaslužil se nisem nič, ko ne morem delati, košto imam vsaki dan enako: grah in kurbuse, v časih dobim kak štikel mesa. Pa bi še vse glih jedel, pa ne znajo skuhati, voda je žarka, za sol imamo soliter, priraste tukaj nič druga, ko grah in koruza. Druga reč pa vse iz Avstrije pride pšenična moka, pač vse. V Braziliji ni ene njive, ne enega travnika, samo tako drevje, ko ima listje in malo drevje in smrdi. Ljudje so govorili, kako je vse fal; oh ljubi moji, novi platneni gvant več košta, ko vaš lep štofast, ena srajca košta 3 fl., štofaste hlače 11—15 fl., celi gvant štofast košta 100—150 fl. Rajši bi bil vedel, da bi me bli na grenci prijeli denarje vzeli in na šup nazaj poslali, ko pa da sem v Brazilijo šel. Prišel sem v peklo pa ne v nebesa, tam sem 3krat jedel, 2krat pa južnal, voda je zdrava, — tukaj je nezdrava, več ne smeš piti, kako en liter na dan, drugače čez vrže in je zleht. Oh ljubi moji prijatelji, brati in sestra, vi ne veste, kako je meni težko tukaj biti. Bolen skoraj na smrt, spovedati se ne morem, ko ni cerkve zato, ni nobenega britofa, ne nič; če človek umrje, ga vsak sam pokoplje, kakor mrhovino. Bojim se, da bi tukaj umrl, ko se spovedati ne morem. Črve sem dobil v noge, da mi že prsti gnijejo, da se obuti ne morem. Solze mi tečejo, kadar zmislim na svoj kraj — vročina je taka tu po zimi, ko je tam poleti. Ljubeznivi moj brat, da bi bil tako vsmilen, da bi mi poslal 160 fl., če bi pa ti ne mogel v kup spraviti, prosim, da bi sestra posodla, da bi mi poslal. Jaz vam iz srca rad povrnem, da mi le zdaj pomagata, jaz ti iz srca rad 6 dni za tisto delam, da

mi le denarje pošleš. Prosim, da bi moj gvant in moje kose, ki so pri Krecenbahari, ti hranil, saj ne boš zastojn. Jest bom še vse dol zaslužil, saj vidiš, da mi hudo gre. Če mi ti denarjev ne pošleš, te jas ob leti ne bom več hodil po zemlji. Pa bi kje ti mislil, da bi jaz pisal, da meni hudo gre, meni pa bi dobro slo, o ne, tisto si ti ni treba misliti. Prav lepo te prosim, bodi tak dober, da bi mi poslal 160 fl. Pišite pa trdo nemško zunaj gor na kopert, pa na receptis ga pošlite 2 fl. žiher gor deš. Prosim te, da bi mi poslal denarje; dolgo jaz ne bom tukaj živel. — Zdaj pa sklenem moje slabo pisanje in pozdravim Vas vse vkup, tebe, Petra, Andreja, Mico, Kaučiča in nobenemu ne želim v Brazilijo priti.

Jurij Meglič.

Iz Slov. Goric. (S pota.) Pri Sv. Vrbanu obiščem grob pesnika veselih Slov. Goric, Lavoslava Volkmera, ter sem želel plemeniti duši večni mir in pokoj. Ne daleč od mirodvora je prostor za sejem, a se mi ne dopade, da je na sredini sv. križ, okrog katerega se brezvestni kupčevalci pridušujejo, kolnejo in prisegajo, a sv. razpelo mora biti temu priča. Slovenski napis zastojn iščeš pri Sv. Vrbanu; a upajmo, da v kratkem pišem ugodneje o razmerah pri Sv. Vrbanu. Pek ima »Wesiag«, ali bi ne bilo lepše »Bezjak«? Potem je kréma in trgovina g. župana Johann Marinitich, kaj ne, lep napis? (glejte g. Marinič, da Vam solnce še naprej mlo sije, vrzite ono sodrgo raz stene; drugače si bodo Slovenci vedeli pot dalje najti in se ravnati po geslu: »Svoji k svojim«. Veseli me, da sem slišal, da tukaj na gostije ne pridejo »prežat«, kar mnogokrat veliko hudega povzroči. Ves drugi je pa g. Marinič, e. kr. poštar, imajoč slovenski napis, on je zastopnik »Slavije«, ter marljivo čita slovenske časopise. — Proti Ptujju sem našel narodnega kovača, s slovenskim napisom. Celo pri Ptujju je »Tomaž Rebušek, gostilničar in trgovec deželnih pridelkov«, se priporoča! Pri Ptujju je kažipot slovenski: V Ljutomer, v Radgono! Zakaj ni jednako po vsem Slovenskem? — Na Ptujju se kaže napredek Slovencev; slovenskih napisov je že mnogo, a pri drugih, akoravno so nemški, vendar se kaže slovenski duh, ker sta: »š, č« izpodrinila: »sch, tsch«. Med vsem se blesti napis »Narodni dom«, kjer se shajajo Ptujski Slovenci, odličnjaki, tam beró časopise ter se navdušujejo za slovenski boj in idejale: imenujem g. Antona Gregoriča, blago dušo, podpornika ubožcev. Obiščem Sv. Marka, tam je lepa cerkev, znotraj vsa lepo prenovljena ter okinčana z novimi altarji. To je zasluga č. g. M. Slekovca, slovenskega kronista. Tudi šola je taka, da je ni lahko najti, na njej se blesti: »Mladini v poduk in odgojo«; zlat napis! Slišal sem, da tukaj podučujete dve sestri, ki živite izgledno; Bog daj takih učiteljskih močij prav mnogo! Markovčani, bodite ponosni na to, kar imate; ostanite vedno zvesti sv. cerkvi in vrli, narodni Slovenci, saj ste si osnovali bralno društvo, ki že šteje nad 80 udov. — Od Sv. Marka obiščem Sv. Martina pod Vurberkom, kjer je snažna cerkev, od romarjev mnogobrojno obiskovana. Pravijo, da tukaj ni nemškutarije, kakor tudi pri Sv. Barbari ne. — V Ptujskem okraju so table pri cestah dvojezične, kar človeku dobro stori. — Pri Sv. Rupertu se nahaja nekaj nemškutarjev, recimo pri Pesnici, v Šetarjevi: »Josef Löschniggs Mühle«. Temu mlinarju bojda pragermani iz blažene Bismarckovine na mlin vozijo. Oh revček, da si v krempjih nekaterih Lenartskih purgarjev! Pri Sv. Rupertu imajo tudi bralno društvo, ki bi nas naj kmalo razveselilo s kako veselico. — Prikrešem k Sv. Lenartu, ki ima že nekaj slovenskih napisov, najnovejši je g. Dimnika. Dostavim, da »Slovan gre na dan, a vas Nemce je strah«, ker slovenski prijatelj in pomagač dobrim in iskrenim Slovincem, g. dr. Janko Leščnik je odprl svojo

pisarno. Ker tudi telo rabi počitek, sem v gostilnici: »Lerchenfeld« (škrjančevo polje) zaključil svoje popotne opazke. Ako sem koga zadel, naj mi odpusti in se poboljša! —k—

Od Sv. Jurija na Ščavnici. (Društvo za zidanje nove farne cerkve Sv. Jurija na Ščavnici) je imelo v prvem upravnem letu dohodkov 1731 fl. 96 kr. Ta svota se je nabrala od udov, katerih steje društvo 371; in od dobrotnikov, katerih je 246. Med dobrotniki je eden s 540 fl.; od Sv. Jurjevskih rojakov sta doslej temu društvu darovala zdaj že pok. č. g. Martin Godina dve obveznici 50 fl. in č. g. župnik Jožef Sinko letnino 30 fl. Naj bi blaga gospoda našla veledušne naslednike med mnogobrojnimi Jurjevskimi rojaki! Prejšnja volila znašajo z obresti vred okoli 3800 fl., tedaj znaša svota na koncu 1. upravnega leta čez 5500 fl., s katerim uzpehom sme društvo zadovoljno biti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Po zraku freči vse polno govorice. Nekaterim je grof Taaffe bolan in si želi pokoja; drugim pa se dozdeva, da še ima dovolj moči za nove volitve. Pravi se namreč, da vlada kmalu razpusti državni zbor ter razpiše nove volitve. Pri njih pa hoče dobiti večino poslancev za-se, kajti to čuti, da s trinožno večino ne gre dalje. Kaj je na teh govoricah resnice? Pičlo malo, brž le toliko, da si razne stranke želijo zanesljivih zaveznikov, naj že bode za ali proti vladi. — Grof Taaffe se je z Dunaja povrnil nazaj na svojo graščino. Nadžov ter se vrne na Dunaj še le dne 18. avgusta, o cesarjevem rojstnem dnevu. Dotlej torej ostane vse pri starem in še brž tudi na dalje.

Češko. Mladočehi ne vedo, kaj naj počnejo; za splošno volilno pravico so delavci okoli mest, zoper njo morajo biti pa kmetje in češki kmetje so že na nekaterih krajih izrekli svoje mnenje zoper tako novotarijo in so tako obsodili tiste mladočeške poslance, ki se ženejo za-njo. Sicer pa je vse le govoričenje in še vlada brž ne misli na preosnovno volilnih postav.

Štajarsko. Ze sedem tednov leže sekovski knezskofof, dr. Zwerger na smrt bolni; na ozdravljenje ni več upanja. — Za Lipnico in sosednje trge je treba voliti drž. poslanca; ponuja se volilcem dosedanji poslanec Morre in pa »baron« Pistor iz Šentilja v Slov. goricah. Ko bi mož tako popolnem izginil iz naših krajev, želeli bi mu, da si ga naši Nemci izberó za poslanca; mi bi z njim ničesar ne zgubili, oni pa bi ničesar ne pridobili.

Koroško. Po gostem jim v naši sosednji deželi toča pobije polje in ker dežela sploh nima veliko polja, zadene uboge kmetovalce ta uima še tem huje. Zavarovati pa se zoper škodo po toči stane veliko in od tod prihaja, da se le malo kmetov zavaruje in tem večja nevolja, če potem toča pride! »Mir« priporoča vsled tega naj se okrají zavarujejo med seboj! Misel je dobra in pretežko ne bode izpeljati jo, ako je-le za to dobra volja.

Kranjsko. Odkar je baron Hein deželni predsednik, čika vlada jako na nemško stran, ali ne vselej srečno. Tako je urednik vladinega glasila postal hud Nемец, dr. Noč, toda pravi se, da je že toliko neumnosti spravil na svetlo, da je postalo nje celo baronu Heinu preveč. — V Kamniku se je osnovalo »slov. planinsko društvo«; ali ono je pravo za pravo le podružnica enacega društva v Ljubljani.

Primorsko. V Gorici so laški dečaki jako drzni, kedar jih je več skupaj in prav radi napadejo Slovence. Mestno redarstvo pa drži neki z onimi dečaki, ne prasa-joč, kdo je kriv pretepa. — Mestni zastop. v Trstu gospodarji, da se Bog usmili! Letos bode za 1/2 milj. treba novih dolgov in največ denarja se izdaja za nepotrebne reči n. pr. laške vsporednice na ljudskih solah v slov. okolici!

Hrvaško. Rodoljubi imajo v tej deželi hude dneve, vlada skorej, da jim prepoveduje že dihanje. V Makarski so hoteli napraviti tabor, zborovanje pod milim nebom, toda vlada jim ni dopustila. Ali pa ti se ona boji za zdravje čvrstih Hevatov!

Ogersko. Judje silijo vlado vedno naprej v pogubljivo brezverstvo; ker pa hiša velikašev, gosposka hiša državnega zbora, ne vleče z vlado, zato hoče ona sedaj le-to prenoviti t. j. več novih udov, največ kalvincev in judov spraviti va-njo. Ljudstvo pa je previdno dovolje, da se upira taki prenovitvi in tudi po mestih čutijo, kako nevarno bi bilo, če še judje dobijo v državi večjo moč.

Vunanje države.

Rim. Nekaj časa so liberalci, posebno avstrijski, znali veliko »o sovraštvu« papeža Leona XIII. do tripelalijance in so gnali velik trušč o njem, kedar so si bili v strahu, da krene vlada na stran konservativcev. Sedaj ni več strahú in bliskoma jim sv. oče niso več tisti sovražnik tripelalijance. Ne mara, da so jej še prijatelj!

Italija. Dnes se začne posvetovanje o bankah v senatu in ker se vlada boji, da pade načrt postave pod klop, mora celo kralj Umberto priti v Rim, da ji pomaga, rešiti tega spačka o bankah. Znano je namreč, da vlada prikriva »velike goljufe« pri teh bankah; nekaj manjših pa je poklicala pred sodnijo. »Veliki« goljufi pa so neki prav blizo vlade.

Francija. Kakor je znano, je sedanja republika popolnem v oblasti framasonov; vsled tega je velika pregreha, če kdo ne ljubi farmasonov, ampak odkriva, kakor je prav, njih hudobije. To je storil nek škof in kar h krati je imel več tožb zavoljo tega, vendar na zadnje je najvišja sodnija škola oprostila in tožbe mora plačati framasonstvo. Škoda pa je, da ista sodnija ni djala framasonstva sedaj na tožnjo klop, uzroka za to bi ji ne bilo treba dolgo iskati. Največje hudobije se godijo v imenu, če že ne po naročilu framasonov.

Anglija. Vlada si prizadeva sedaj veliko, da dobi nemškega cesarja za-se in kakor je podoba, nagiblje se on precej na zvezo nemškega cesarstva z angleško državo. Česa pač ne stori strah pred francosko in rusko zvezo!

Nemčija. Stari Bismarek še vedno ne da mirú in kjer more, tam se znese nad sedanjim kancelarjem, grofom Caprivijem in s tem nad cesarjem samim. Sedaj ostro graja, da Caprivi išče podpore tudi pri Angležih, češ, da ti niso zvesti zavezniki. To je sicer resnica, toda ali je bila nemška država kedaj bolja nasproti naši državi?

Rusija. Iz te države v tem tednu ni poročil, da bi nas zanimala. Kar se bere v raznih listih o njej, posebno o poljskih deželah, to je očitno — raca, izmišljena izgola za to, da se v listu prost. r. izpolni. Resnica je le toliko, da ruska vlada poljskih katolikov ni vesela.

Bolgarija. Metropolit Kliment je obsojen na čas življeje v ječo, toda knez ga hoče pomilostiti — v zapor v tem samostanu, v katerem so ga že doslej držali. Mogoče je že, da je Kliment bil preveč na strani Ru-